

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΧΑΡΟΜΗ ΠΡΟΨΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΘΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

παρὰ τὴν Δυσ. Ἑκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω δλόκληρον τὸ ὑπόμνημα, ὅπερ ἡ Α. Π. ὁ Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ Γένους. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅπερ βεβαίως θέλει καθεξέτι θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, εἶναι πολυτιμώτατον διὰ πάντα Ἑλληνα ἐνορῶντα ἐν αὐτῷ τὴν ἀρετὴν τοῦ θείου βουλήσει προϋπαμένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐν ἡμέραις ἐθνικῶν κινδύνων.

ῬΗΘΜΗΜΑ.

Ὁ ἀπὸ τῆς Ἀλώσεως μέχρι σήμερον παρεληλυθὸς χρόνος, ἐν σχέσει πρὸς τὰς πολιτικὰς περιστάσεις καὶ ἀνωμαλίας, δυνατόν νὰ διαιρεθῇ ὑπὸ τὴν ἐποψίν των καθ' ἡμᾶς ἐνταῦθα Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων εἰς τρεῖς διαφερούσας ἀλλήλων ἐποχάς.

Ἡ ἀπὸ τῆς Ἀλώσεως μέχρι τοῦ 1828 ἢ 1830 πρώτη ἐποχὴ δύναται νὰ κληθῇ ἡ τῶν πόνων καὶ θρήνων ἐποχὴ, καθ' ἣν κλήροι τε καὶ λαὸς τοῦ εὐσεβοῦς Γένους ἡμῶν διὰ τῆς καθόλου πρὸς τὸν πανάγαθον Θεὸν ἀρρωσώσεως ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ ναῷ μόνον τῇ προσευχῇ ἐγκαρτεροῦντες εὕρισκον παρηγορίαν τινὰ ἀνθρώπινος ἐναντι τῶν ἀφορήτων θλίψεων αὐτῶν, ὡς μὴ δυνάμενοι ἕτερόν τι νὰ πράξωσι τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα καὶ εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους προσεγγίζον. Οἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐκ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀναφανέντες καὶ διαπρέψαντες ἐπὶ γράμμασι καὶ φιλογενεῖα καὶ ἀρετῇ σπουδαῖοι, γεραροὶ καὶ ἀειμνηστοὶ πατέρες ἡμῶν πολλὰ μὲν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πολιτλήμονος Γένους ἡμῶν ἐμόχθησαν, ὀλίγα ὅμως κατώρθωσαν, τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀπέχον τοῦ συμπαγοῦς καὶ βιωσιμοῦ.

Ἡ ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι τοῦ 1860 δευτέρα ἐποχὴ οὐχὶ ἀκαταλλήτως δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀνέσεως ἐποχὴ, καθ' ἣν ἤρξατο ὑποφώσκουσα ἐλπίς βελτιοῦς καταστάσεως, ἐδίδετο δὲ ἀφορμὴ τῷ τε ἱερῷ κλήρῳ καὶ τοῖς ἀρχουσι τοῦ εὐσεβοῦς Γένους ἡμῶν νὰ συγκερθῶσι περὶ μονιμωτέρας τινὸς διαρρυθμίσεως τῶν διοικητικῶν πραγμάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ προνοήσωσι περὶ διασωσέως τινῶν ἀγαθῶν αὐτῆς καὶ διαπαιδαγωγίσεως παντὸς τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος. Οὐδὲν ἀποκλειστικῶς ἐγένετο ὅμως ἀξίον καὶ κατάλληλον τῶν ἀναγκῶν καὶ ἀπαιτήσεων. Ὁ κυριεῶν ἐτι τὰς καρδίας φόβος, αἱ ἀποκτιθεῖσαι ἀπὸ τὴν κρατοῦσαν φυλὴν κακαὶ ἔξεις, ἡ σπάνις ἐπιστήμη, τὰ συγκρουόμενα ἕνεκα τῶν περιστάσεων χθαμαλὰ συμφέροντα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ

λαϊκῶν ἀρχόντων, καὶ πᾶσα ἄλλη, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μουστὴς ἀξία ἰδιότης εἰσὶ τὰ ἀνυπέβλητα προσκόμματα, τὰ ἐμποδίσαντα αὐτοῦ, καὶ τοὶ δυναμένοι, νὰ θέσωσιν ἡρέμα καὶ κατὰ μικρὸν τὰς βάσεις σωτηριώδους τινὸς διοικητικοῦ συστήματος εἰς ἀνάγκησιν παντὸς Ἐκκλησιαστικοῦ ἀγαθοῦ, ἀπολεσθέντος ἐν τῷ φρικώδει ἀλώ τῆς παρελθούσης ἐποχῆς. Δυνατὸν ἦν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην σχετικῶς πρὸς τὴν προηγουμένην νὰ τελεσθῶσι πολλὰ, ὥστε νὰ μὴ θρηνώμεν νῦν ἀκείρως καὶ ἐπιτακτικῶς τὰς παταγωδῶς ἐπελθούσας συμφοράς· ἀλλ' οὐδὲν ἀτυχῶς ἀξίον μνηεῖς ἐξετελεσθη.

Ἡ τρίτη, ἡ ἀπὸ τοῦ 1860 μέχρι σήμερον ἐποχὴ, ἥτις δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς εὐφρόσυνος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς προηγουμένας, ἐστὶν ἡ μᾶλλον θλιβερὰ καὶ συμφορῶν πλήρης· καθ' ὅσον οὐχὶ πλέον αἱ ἀπὸ τῆς Ἀλώσεως μέχρι τοῦ 1828 ἔτους κυριεύουσαι θλιβεραὶ περιστάσεις εἰσὶ τὸ αἷτιον, ἀλλὰ θλιβερόν καὶ χαλεπὸν εἰπεῖν, ἡ τῶν βουλγάρων ἀβουλία.

Ἡ τῆς ἐπιστήμης ἐν τῷ ἱερῷ κλήρῳ καὶ τῷ Γένει ἀναγέννησις, τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς· καὶ αἱ πολιτικαὶ περιστάσεις συνέτειναν νὰ ὠθήσωσι τοῦ ἡγέτας τῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους πραγμάτων νὰ σκεφθῶσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄκοντες καὶ διὰ γνώσεως μὴ ἀπηλλαγμένης προλήψεων καὶ τῶν παραπλησιῶν περὶ διαρρυθμίσεως τινος τῶν διοικητικῶν ἐν μέρει πραγμάτων πρὸ πάντων τῆς Ἐκκλησίας, φρονούντες ὅτι διὰ τοῦ ἀτελοῦς ἐκείνου καὶ μονομεροῦς νομοθετήματος ἐσώθη τὸ πᾶν· πολλὰ ὅμως ἀλλοπερὶ ἄλλα περιστατικά, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἔλλειψις σταθερᾶς καὶ εἰλικρινοῦς θελήσεως καὶ τὸ ἀτελεῖ ἐκεῖνο νομοθέτημα κατέστησαν ἀνωφελεῖς, ἵνα μὴ λεχθῇ ἐπιπλαθεῖς, ἐξ οὗ ἐπῆλθεν ἡ θρηνώδης σημερινὴ κατάστασις καὶ πικνωλεθρία. Ἰαυτὰ ὅμως παρήλθον καὶ οὐδὲν τὸ ἀπὸ τῶν θρήνων καὶ κλαυθμῶν ἀνύσιμον ἢ ἡ γνώσις τῶν σφαλμάτων πρὸς διόρθωσιν καὶ σωτηρίαν τῶν ὑπολειπομένων.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνήθῃ ὅτι κατὰ τὰς δύο ταύτας ἐποχάς τῆς δυνατῆς ἐνεργείας διέπρεψαν ἐν τῷ ἱερῷ κλήρῳ καὶ τοῖς ἀρχουσι τοῦ ἔθνους σεβαστοὶ καὶ γεραροὶ ἄνδρες, δουλεύσαντες ἐν σοφίᾳ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Γένει, ἄνδρες, ὧν ἡ μνήμη ἀίδιος καὶ ὁ ἔπαινος πολὺς· ἀλλὰ τὰ ἐκ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν πράξεων προκύψαντα ἀγαθὰ ἐλάχιστα ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐπέδρασαν.

Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἀτυχῶς δύναται νὰ κληθῇ ἄλλως καὶ ἐποχὴ ἀντεγκλήσεων· διότι οἱ μὲν τοῦ λαοῦ ἀρχόντες καταγγέλλουσι τορῶς τε καὶ πεποιθότως τοὺς ἡγέτας τῆς Ἐκκλησίας ὡς αἰτίους τῶν συμφορῶν, οὗτοι δὲ ἐκείνους διὰ τὴν ὑπ' ἐκείνων ἐπιδιωκομένην ἐκλαίκευσιν αὐτῆς. Ἀληθέστερον ὅμως εἶναι ὅτι συναμρότερα τὰ ἀντεγκλωόμενα μέρη διέ-

πραξιν ὅτι ἠδυνήθησαν ἐνίοτε ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ἀσυγγνώστῳ ἀ-
διαφορίᾳ, διὰ τὴν τῶν πάντων καταστροφὴν. Οὐδέποτε ὁ
κλῆρος διώκησε μόνος ἢ αὐτιβούλως τὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ
ἐν τοῖς ἐλαχίστοις· ἔστιν ὅτε μάλιστα ἐν πολλοῖς ἴσταται
ἀπλοῦς θεατῆς ἢ ἀκουσίως συνευδοκῶν εἰς τὰ ὑπ' ἐκείνων ἐν
καθαρώς Ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασι τελούμενα. Ἄλλ' οὐδὲν
διὰ τῶν ἀνετεγκλήσεων κατορθοῦται καλόν. Ἐκαστον τῶν
ἐγκαλουμένων μερῶν ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ μετὰ χριστιανικῆς
ἐξομολογήσεως ὅτι συνετέλεσεν ὡποσδήποτε εἰς τὴν κατα-
στροφὴν.

Ὁ ἱερός κλῆρος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ὀφείλει νὰ ἐννο-
ήσῃ ὅτι ἡ ἐντολὴ καὶ ἀποστολὴ αὐτοῦ εἶναι ὑψίστη καὶ
σπουδαιότατη· εἶναι ἀποστολὴ θρησκευτικῆ, κοινωνικῆ, ἠθικῆ
ἀποστολῆ, ἀποβλέπουσα τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν καὶ ἅπαν
τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα. Οἱ λοικοὶ ὀφείλουσι νὰ παραδεχθῶσιν
ὅτι ἡ μεταφύτευσις ὀθνεῖων ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Ἐκκλησίας,
ἢ ἄγαν συμμετογὴ τοῦ στοιχείου αὐτῶν εἰς τὰ κατ' αὐτὴν
ἐν οὐ δέοντι, ἢ ἐξασθένεισι τοῦ κέντρου καὶ τῶν λειτουργῶν
αὐτοῦ—τοῦ κέντρου τοῦ σώσαντος τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ σώ-
ζοντος τὸ ὀρθόδοξον Γένος—ἢ παρὰ τινων ἐξ αὐτῶ τῶν ἰε-
ρωτέρων ἐκπαύσεως καὶ ἡ μεταβίβασις τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
εἰς ἄλλα ἑτέρας φύσεως κέντρα καὶ σωματεῖα, εἰσὶν αἰτία
προκαλοῦντα πανταχόθεν τὴν ἐξασθένεισιν καὶ τὴν ἀπογοή-
τευσιν, κατὰ συνέπειαν δὲ τὴν καταστρεπτικὴν κατὰπτωσιν.
Ὅφείλουσι λοιπὸν νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι πᾶσι συμφέρει νὰ ἐνι-
σχύσωσι τὸ πανάρχαιον τοῦτο κέντρον διὰ τῆς ἀπολύτου
συνεργασίας καὶ τῆς λελογισμένης ἀναμίξεως. Ὅταν δὲ Θεοῦ
συναρωγούοντος τοιαῦται ἀρχαὶ κυριαρχήσωσι ἐν ἑκατέρωις,
ἀναμφιλέκτως ἔξει ἡ Ἐκκλησία ἡμέρας δόξης καὶ εὐκλείας.

Χωρὶς ἡ ἀνατρέξῃ τις εἰς τὴν ἀρχαιότητα, ἢ ἡ ἀποβλέψῃ
ἀλλαγῶν, ὡς ἔχουσι νῦν παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα, οὐ μόνον
ἀδύνατον ἄλλως γενέσθαι, ἀλλὰ ὑπὸ πάσας τὰς ἐπιόψεις ἐστὶ
λυσιτελεῖς καὶ συμφέρον μέγιστον ἵνα ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστι-
κοῖς καὶ ἔθνικοις πράγμασι συναμφοτέρα τὰ μέρη ἐν ὀρθορρο-
σύνῃ καὶ ὁμοφροσύνῃ συνῶρξαι συνευδοκοῦντα εἰς τὴν τῶν
πραγμάτων διόρθωσιν καὶ βελτίωσιν.

Ὁμολογουμένως ὁ ἱερός κλῆρος, ὁ ἀριθύνως τὰς ἡνίκας ἐν
χεροῖν αὐτοῦ ἔχων, μάλιστα δὲ ὁ ἀνώτερος, συναθὰ τῇ θεοί-
τητι τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ δέον νὰ ἴσταται εἰς θεσιν ὑψηλο-
τέρων, ὅπερ οὐχὶ μόνον ὑπὸ τοῦ ἀπολύτου θρησκευτικοῦ
συμφέροντος τῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔθνους.

Πρὸ παντὸς ἄλλου λοιπὸν ἀπαιτεῖται σύντονος σκέψις καὶ
νομοθετήματα πρὸς μόρφωσιν ἀληθῆ καὶ ἀξίην τοῦ ὑψηλοῦ
προορισμοῦ καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀνωτέρου ἱεραρχικοῦ κλήρου.
Ἡξαιρέσει δὲ τῶν γενικῶν τούτων νομοθετημάτων ἀπαιτεῖ-
ται ἀπαραβάτως. Πρῶτον. Αὐστηροτάτη ἐκλογὴ τῶν εἰς
ἀρχιερατεῖαν προωρισμένων, ἀππλλαγμένη ὄλωι κομματι-
στῶν, ἰδιοτελείας καὶ πλαγιῶν ἐπεμβάσεων. Δεύτερον. Ἄνε-
τος καὶ ἀξιοπρεπῆς συντήρησις αὐτῶν. Ὅσον τὸ πρῶτον ἀ-
φορᾷ, πρέπει νὰ ἐξοβελισθῶσιν ἐξ ἅπαντος ἀπὸ τοῦ καταλό-
γου τῶν εἰς ἀρχιερατεῖαν ἐκλεξιμῶν τὰ ὀνόματα τῶν μὴ
ἐχόντων δίπλωμα θεολογίας· ἐκ δὲ τῶν διπλωματούχων οἱ
μὴ ἔχοντες τὰς ἀρετὰς τὰς συγκροτούσας τὸν καλὸν ποιμένα,
αἵτινες μηδέποτε καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ γίνονται εἰς ἐγγραφὴν
παραδεκτοί. Ὅσον δὲ τὸ δεύτερον, ἄλλως πρέπει νὰ θεσπι-
σθῇ ἡ συντήρησις αὐτῶν, καταργουμένου τοῦ διὰ τὴν ἐπαγὴν
ταύτην ἐπιβλαβεστάτου τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀρχιε-
ρατικῶν δικαίων. Ὁ ποιμὴν ὁ ἔχων ἅπαντα τὰ συγκροτοῦν-
τά τὸν καλὸν ποιμένα προσόντα πρέπει νὰ ἴηαι ἐξησφαλι-
σμένος ὡς πρὸς τὴν συντήρησιν αὐτοῦ, ὅπως πάσης ἐπιτοπίου
ὑπεροχικῆς ἐπιρροῆς ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος ὢν καταγί-
νεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων αὐτοῦ διότι,
ὡς νῦν ἔχουσι τὰ περὶ ἀμοιβῆς καὶ συντηρήσεως αὐτοῦ, ὁ

ποιμὴν δὲν γίνεται αὐτοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἵνα τοὺς πάντας
εἰς τὴν εὐθειᾶν ὁδὸν κερδήσῃ, ἀλλὰ τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται
τὰ πάντα ἵνα τούτους κερδήσῃ χάριν τῆς εὐχερεστερας τῶν
δικαίων του ἀπολαύσεως. Ὁ ἀρχιερεὺς πειθαναγκάζεται ἔστιν
ὅτε, χάριν τῆς εὐχερεστάτης λύσεως τοῦ δικαίου αὐτοῦ, νὰ
κλείῃ τοὺς ὀρθαλοῦς ἐνώπιον τῆς τῶν ὑπερεχόντων φαύλης
διαχειρίσεως τῶν σχολειακῶν, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν
ἄλλων κοινοτικῶν πραγμάτων· ἐνίοτε δὲ ἐξαναγκάζεται νὰ
ὑπενδίδῃ εἰς φοικτὰς παρανομίας πρὸς ἱκανοποίησιν ἰσχυρῶν,
οἵτινες ἄλλως πρῶτον κατ' αὐτοῦ βῆμα πρὸς ἐκδίκησιν ἐ-
χουσι τὴν μὴ πληρωμὴν τοῦ δικαίου αὐτοῦ. Τὸ θεμέλιον
λοιπὸν τοῦτο πρέπει νὰ τεθῇ ἐρμυνῶς, νομοθετηθῶσι δὲ τὰ
περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκολουθῶν. (Ἀκολουθεῖ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἡ ἐπέτειος ἐορτῆ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἐπανεγυρίσθη
καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μετὰ τῆς προσηκούσης Ἐκκλη-
σιαστικῆς ἀξιοπροσέπειας καὶ τάξεως. Οἱ καθηγηταὶ, διδά-
σκαλοι καὶ μαθηταὶ πάντων τῶν δημοσίων, δημοτικῶν
καὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων ἐκκλησιασθήσασιν εἰς τὸν
Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως, ἔνθα συνήθως ὁ ἄγιος κατα-
βάλλει τὰ διὰ τὴν τελετὴν ταύτην ἔξοδα. Τὸν λόγον
εἶχεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὁ διευθυντῆς τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἱερατικῆς Σχολῆς, κ. Μεθόδιος Παπαναστασάπουλος,
Ἀρχιμανδρίτης. Ἡ ὁμιλία αὐτοῦ εἶχεν ἀντικείμενον τὴν
ἀρετὴν καὶ τίνα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν ἀσκήσιν αὐτῆς.

Ἡ εὐσέβεια, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εὐκρίνεια, ἐξισταθέντα ἐν
καθ' ἑν, τίνι τρόπῳ ἀσκούνται καὶ πῶς καταρτίζουσι
τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ γῆς, ἦσαν τὰ μέρη εἰς ἃ ὁ Ἐκκλησια-
στικὸς ῥήτωρ ἐπὶ πολὺ ἐνέμεινον, ἀποδείξας ὅτι τούτων
τῶν προσόντων εἶχοντο δι' ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν οἱ ἐορ-
ταζόμενοι τρεῖς τῆς ὀρθοδοξίας φωστῆρες. Τὸ θέμα τοῦ
λόγου ἦτο ἀρκούντως συνεπὲς πρὸς τὰ τεράσσοντα νῦν
τὴν λογικὴν τοῦ Χριστοῦ ποιμνὴν παραληρήματα, λίαν
ἐμβριθῆς καὶ ὑψηλὸν, καταδείξας ὅποιοι τινες πρέπει νὰ
ᾧσιν οἱ ἀληθῶς εὐσεβεῖς, οἱ ἐν ἀγάπῃ πρὸς τὸν πλησίον
διακείμενοι, καὶ οἱ ἐν εὐκρίνειᾳ, ἐν πίστει καὶ εὐσεβείᾳ
τὸν Θεὸν λατρεύοντες, καὶ ὅποια τὰ προσόντα τῶν συν-
τελούντων εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ «Πα-
νόπη» ἀπὸ καρδίας συγχαίρει τῷ ῥήτορι διὰ τὴν ἐπιτυ-
χίαν τοῦ λόγου του.

— Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ κ. Βέλτσος, ἀρτοποιός
καὶ ἀρτοποιὸς ἐν Σύρῳ, ὡς ἄλλος τραπεζίτης, αὐξάνει
ἢ ἐλαττοῖ τὴν ἀξίαν τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ νομισμάτων, ἢ
τίνα κατὰ δυστυχίαν κυκλοφοροῦσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡμῶν.

Κάλλιστα νοοῦμεν ὅτι εἰς τοῦτο τὸ μέτρον προβαίνει
ὁσάκις ἡ νομισματικὴ αὐτῆ ἀκαταστασία πλήμμυρῃσιν
τὸ ταμεῖόν του. Ἀλλὰ ὁ ἐργάτης, ὅστις πληρώνεται εἰς
νομίσματα ἀγοραῖα, δὲν πρέπει νὰ ὑψίσταται τὴν ἐκ
τῆς τοιαύτης ἐκπτώσεως τῶν νομισμάτων ζημίαν καὶ
νὰ γογγύξῃ κατὰ τοῦ κ. Βέλτσου, πολίτου ἄλλως χρη-
σίμου καὶ χρηστοῦ, ἀλλὰ μὴ δυναμένου νὰ νοήσῃ ὅτι τὸ
διάθημα αὐτοῦ τοῦτο ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐχαρακτηρίσθη
καὶ χαρακτηρίζεται ἀείποτε ὡς αἰσχροκέρδεια. Εὐχῆς
ἔργον ἦτο νὰ ὑπῆρχον ἐν Ἑλλάδι ἱκανὰ κέρματα διὰ
τὰς καθημερινὰς τῶν ἰδιωτῶν συναλλαγὰς, νὰ ἐφημέ-
ριστο δὲ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ταμιακὴ τῶν νομισμάτων χρῆ-
σις, ἀλλ' ἀφοῦ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, διότι αἱ μωραὶ ἡ-
μῶν κυβερνήσεις οὐδέποτε ἐσκέφθησαν ὅτι, ἵνα μὴ ἐξέρ-
χωνται τὰ Ἑλληνικὰ κερμάτια ἐκ τοῦ Κράτους ἔδει νὰ
ᾧσιν ἀξίας πολὺ κατωτέρας τῆς ἧς νῦν ἔχουσι, φρονούμεν

ὅτι λίαν πολυηροὶ εἶναι ὅσοι αὐθαιρέτως ὑποτιμῶσι τὴν ἀξίαν τῶν ξένων κερματίων, καθόσον μία παρεξήγησις δύναται νὰ ἐγῆ ὀλεθρία συνεπειὰς ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ δι' αὐτοὺς, συνεπειὰς ἃς ἡ ἐξουσία δὲν θὰ δυνήθῃ οὔτε νὰ περιστείλῃ οὔτε νὰ τιμωρήσῃ. Ταῦτα ὅπως τοῦλάχιστον ἡ ἐξουσία λάβῃ τὰ μέτρα αὐτῆς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

— **Ἀλίαια καὶ τὰ γηρῖσαμε.** Ὁ παπᾶ Ἡλίας ὁ Βλαχόπουλος, Μακρκακιστῆς Θεολόγος, ἄλλο καινούργιο δόγμα περὶ ψυχῆς καὶ ἀνθρώπου ἐξέφερε καὶ ἐδημοσίευσεν. Πᾶς βεβαππισμένος ἄνθρωπος εἶναι, λέγει, τρισύνθετος, πᾶς ἀβάππιστος δισύνθετος. Ὁ Χριστιανός, λέγει, εἶναι τρισύνθετος, ὁ Τούρκος δισύνθετος. Ἄρα, γάτος, σκύλος, πορτικὸς, χοῖρος, ἀβάππιστα ὄντα, ἔχοντα ὅμωσ καὶ ταῦτα σώμα καὶ ψυχὴν, ὡς ὁ Τούρκος, εἶναι δισύνθετα. Δεῦτε λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νομοθετήσωμεν οὕτως: Ὁ πορτικὸς καὶ ὁ γάτος μοιουσύνθετα. Ὁ ἐθνικὸς ἢ εἰδωλόατρης κατὰ ἕν καὶ ἡμισυ σύνθετος, ὡς μὴ πιστεύων παντάπασι Θεόν. Ὁ Τούρκος δισύνθετος, ὁ διαμαρτυρούμενος δύο καὶ μισὸ σύνθετος, ὁ καθολικὸς, ὡς κενοτομήσας ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς πίστεως, δύο καὶ τρία τέταρτα σύνθετος, ὁ ὀρθόδοξος τρισύνθετος, ὁ ἄγαν ὀρθόδοξος παπᾶ Ἡλίας καὶ ὁ ἰδικὸς μας ὁ Φιλάρετος τετρασύνθετος, καὶ ὁ υἱὸς τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀδελφὸς Ἀπόστολος ὁ Μακράκης πεντασύνθετος ἢ πολυσύνθετος. Εἶναι δὲ πολυσύνθετος τῷ ὄντι, ὡς συγκείμενος ὑπὸ πνεύματος ἀντιλογίας, ὄβρωσ, ἀχαριστίας, ἐγωῖσμοῦ καὶ λωλάδας μὲ σαράντα λάβδαις. Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἐλεήσῃ μοιρολόγια. *Ιολ μου*, διότι οὐδὲ εἰς τὸ φρενοκομεῖον τῆς Κερκύρας δὲν θὰ σᾶς δεχθῇ ὁ ἐπιστάτης.

— Τῆς ἐπιζωοτίας ἐκλιπούσης ἐντελῶς ἐκ Σύρου, ἀνάγκη νὰ ἀρθῇ ἢ ἐπὶ τῶν ῥακῶν κάθαρσις, καθόσον αὐτὴ βλάπτει οὐσιωδῶς τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπορευομένων τὰ τοιαῦτα εἶδη, ἀφοῦ ταῦτα ἐν Πειραιῶς ἀποστέλλονται εἰς Εὐρώπην ἀκωλύτως. Ἐχομεν πεποιθήσιν ὅτι ἡ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ θὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίν τὸ ζήτημα τοῦτο.

— Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἐτάφη μετὰ τῆς προσκιοῦσης εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ (ὡς ἱππότη τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ) ἀξιοπρεπείας, ὁ πρῶτος Γυμνασιάρχης Σύρου κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΤΣΑΣ, ἐκ Μήλου, πατὴρ πολυμελοῦς οἰκογενείας καὶ γυναικάδελφος τοῦ ἤδη παρ' ἡμῖν Γυμνασιάρχου κ. Παντούρη. Ἡ εἰδήσις τοῦ θανάτου αὐτοῦ κατελύπησε πάντας τοὺς ἐν Σύρῳ συναδέλφους καὶ φίλους του. Συλλυπούμενοι τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ ἐπὶ τῇ στερήσει συγγενοῦς πολυτίμου, δεόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Τήνῳ ἢ πρεσβυτέρα τοῦ αἰδεσίμου Σακελλαρίου Α. Χριστοφόρου, Ἐπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου τῆς πρωτεύουσας, γυνὴ εὐσεβῆς καὶ ἐνάρετος. Συλλυπούμενη ἢ «Πανόπη» τὸν σεβάσμιον ἱερέα διὰ τὸ ἀτύχημα τοῦτο, δέεται ὅπως ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν τῆς κεκοιμημένης ἐν χώρᾳ ζώντων.

— Νέα καὶ πληρεστέρα ἐκδοσις τοῦ ὄνειροκρίτου ἐδημοσιεύθη αὐθις, καὶ πωλεῖται παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ βιβλιοπώλαις. Συνιστῶμεν αὐτὴν τοῖς ὄνειροσκόποις καὶ ὄνειρόττοις καὶ ἀπὸ τῶν ὄνειρων τὰ μέλλοντα μαντευομένοις, ὡς περιέχουσαν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τὴν λύσιν πάντων τῶν ὄνειρων.

— Προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τοῦ βουβωνικοῦ λοιμοῦ ἐλήφθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν δραστηριώτερα πολὺ τῶν

προηγούμενων παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑγειονομικοῦ συμβουλίου. Συνεπεία τῆς εἰδήσεως, ὅτι ὁ λοιμὸς οὗτος ἀνεφάνη εἰς Μόσχαν καὶ εἰς Γιαννικοβὸν τῆς Θράκης διετάχθησαν καθάρσεις ἡμερῶν εἴκοσι καὶ μιᾶς πραγματικῶν, διὰ τὰς προελεύσεις διὰ τὴν θαλάσσης καὶ ξηρᾶς ἐκ τε τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας μέχρι Συρίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκ τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ ἐκ τῆς Ἀζορικῆς θαλάσσης.

Σταθμοὶ λοιμοκαθαρτηρίων προσδιορίθησαν οἱ ἐξῆς: Διὰ τὰς ἐκ θαλάσσης προελεύσεις εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Σερβικοῦ κόλπου ὁ Κάνθαρος καὶ ὁ Ἅγιος Γεώργιος. Εἰς τὴν τοῦ Ἀργολικοῦ αἰ Σπέτσι. Εἰς τὴν τοῦ Αἰγαίου ἢ Σύρος, Δῆλος, Θήρα καὶ Σιάθος. Εἰς τὴν τοῦ κόλπου Βιῶλου ἢ Νεα Μιζέλα. Εἰς τὴν τοῦ Ἰονίου ἢ Κέρκυρα καὶ ἡ Ἀευκᾶς. Διὰ τὰς ἐκ ξηρᾶς δὲ ὡς πρὸς μὲν τὰς ἐξ Ἠπείρου τὸ Ἄννινον, ὡς πρὸς δὲ τὰς ἐκ Θεσσαλίας ἢ Ταράτσα.

Ἐν ὄλῳ 12 σταθμοὶ λοιμοκαθαρτήριαι μεθ' ἐνὸς ἱατροῦ ἕκαστος, μετ' ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων.

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν ἀΠαλιγγενεσίαν τῆς 26ης λήγοντος:

αὐτὴ ἐκ τῶν κληρικῶν ὁπαδοὶ τοῦ Μακράκη, ὁκτώ τὸν ἀριθμὸν, προσκληθέντες προχθὲς ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς συνόδου, ἵνα ἀπολογηθῶσιν εἰς τέσσαρς κατ' αὐτῶν κατηγορίας, δι' ὑπερφυγῶν ἀπέσχον ν' ἀποκριθῶσιν ὠρισμένως εἰς τὰς ἐρωτήσεις, καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ἐπιμένουσιν εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Μακράκη. Ἐρωτώμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου ἐλάλουν μετὰ θρασύτητος καὶ ἀποτόμω, ὅπως συνήθως πράττουσιν οἱ ἀσύνετοι καὶ αὐθάδεις τῶν ἀνθρώπων. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἡ ἱερὰ σύνοδος μέλλει μετ' ὀλίγον νὰ δικάσῃ τοὺς ὁκτὼ κατηγορουμένους κληρικοὺς ὡς ὁμολογούντας καὶ ὑποστηρίζοντας δόγματα ἀποκρουόμενα ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. Ὡς ἠκούσαμεν, οἱ μὲν τῶν συνοδικῶν φρονοῦσιν ὅτι πρέπει νὰ καθαιεθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι, οἱ δὲ ὅτι πρέπει νὰ σταλῶσιν ἕκαστος χωριστὰ εἰς μονὰς ὡς εἰς περιορισμὸν, ἕως οὗ τοῦ χρόνου προΐοντο; μεταμεληθῶσιν. Ἄθλον δὲ ὅποια τῶν δύο γνωμῶν θὰ προτιμηθῇ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας.

— Ἐτὸ ὑπουργ. τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διέταξε τὴν συγκρότησιν τῆς διδασκαλίας τῆς ἰταλικῆς γλώσσης εἰς πάντα τὰ ἐν Ἀθήναις γυμνάσια. Ἡ διάταξις αὕτη ἐκαινοποιήθη ἤδη εἰς τοὺς γυμνασιάρχας· εὐχαριστῶς δὲ μαυθάνομεν, ὅτι καὶ εἰς ἄλλα τῶν γυμνασίων, ὅπου ἀναγκαιότερον, θὰ διαταχθῇ ἀκολουθῶς ἢ τῆς αὐτῆς γλώσσης διδασκαλία. Πολλοὶ δὲ παρέχουσιν εὐκολίαν εἰς τὴν σπουδὴν αὐτῆς τὰ πρὸς ταύτην σχετικὰ συγγράμματα τοῦ κ. Μ. Περιδίου, οἷον γραμματικὰ, λεξικά, χρονομάθειαι, διάλογοι κλ. πάντα εὐμεθόδως συντεταγμένα καὶ εὐωνα.

— Ἡ αΦωνὴ Κερκύρας γράφει, ὅτι χωρικὸς τις ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ὀρους ἄγων τὸ ἐξηκοστὸν τέταρτον ἔτος, ἐκλήρωθη ὡς ἐθνοφύλαξ, ἐπειδὴ κατὰ λάθος εἶχε σημειωθῆ εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον ὡς 24 ἐτῶν, ἐπειδὴ δὲ δὲν δύναται νὰ εὕρῃ τὴν πράξιν τῆς γεννήσεώς του, δὲν δύναται νὰ ἐξαιρηθῇ, ὥστε μ' ὅλα τὰ γηράματά του θὰ ὑπηρετήσῃ. Πολλὰ τοιαῦτα ἔχομεν καὶ ἐν Πειραιεὶ ἔθθα ὡσαύτως αἱ ἡλικίαι ἐσημειώθησαν κατὰ τὸ δοκοῦν. (Ποσειδίων).

Σ. Σ. Π. Καὶ ἐν Σύρῳ καὶ ἀλλαχοῦ πολλὰ τοιαῦτα πράξονα ὑπάρχουσιν, ἕνεκα τῆς ἐν τοῖς ἐκλογικαῖς καταλόγοις ἐσφαλμένως σημειουμένης ἡλικίας πολλῶν.

— Διαδίδεται, λέγει ἡ αΓερτζουμάνι Χακικὰτ, μετ' ἐπιτάσεως καὶ αὐθις ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν θέλει ἐπιμεινεῖ εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν Ἰωαννίνων καὶ θέλει εὐχαριστηθῆ ἀνταλλάσσουσα ταῦτα διὰ γαιῶν παραχωρηθησομένων αὐτῇ ἐξ οἰουδὴ τινος ἄλλου μέρους.

— Ἡ ῥουμανικὴ κυβέρνησις ὑπέβαλεν ὑπὸ ἀσχηροτάτην κάθαρσιν ἀπάσας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ῥωσίας ἢ τῆς Βουλγαρίας.

— Αναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Θεσσαλίας ἐν τῇ ἀφῶνῃ τοῦ Δαοῦ τῆς Ἀκαΐας :

« Πρὸ εἰς ἀκριβῶς ἡμερῶν, ἦτοι τὴν 17 λήγοντος, 30 σχεδὸν λησταὶ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν Θεμιστοκλέους τινός, πρώην δεκανίως εἰσεβαλον εἰς τὸ παρὰ τὴν Λάρισσαν χωρίον Μαρμάρικην καὶ ἠρμαλώτευσαν τὸν πρωτότοκον υἱὸν τοῦ Σαῖτ' Ἀγά πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ ὁποίου 5 χιλιάδες ὀθωμανικῶν λιρῶν ζητοῦσιν. Ἐτέρω δὲ κακούργων σπεῖρα ἤρπασεν, εἰς Λάρισσαν ἐντεῦθεν μεταβαίνοντα, τὸν πλούσιον ἀρτοποιὸν Τάσσον ἐκ Ζαχορίου παρ' οὗ πλούσια ὠσαύτως λίτρα ἀπαιτεῖ, καὶ καθ' ἃ διαδίδεται ἀπὸ τῆς προχθές, σῶμα λειποτακτῶν Νιζὰμ εἰσεβλὸν εἰς τὴν παρὰ τὰ μεθόρια ἑλληνικὴν Σούρπην ἐπυροπότης καὶ ἐλεηλάτησε πλούσιά τινα ποιμνιοστάσια.

— Βεβαιούται ὅτι οἱ κοινωνισταὶ ἐν Λονδίῳ κατεδικάσαν εἰς θάνατον τὸν Γαμβέτταν. Αἱ γαλλικαὶ ἀρχαὶ εἰδοποιήθησαν νὰ ἐπαγρυπνώσι.

— Τεργέστη, 25/6. — Αἱ ἀρχαὶ τῆς Τεργέστης ὑπέβαλον ὑπὸ κάθαρσιν τὰς ἐκ τῶν τοιρικῶν λιμένων τοῦ Αἰγαίου πελάγους προσελούσεις ἕνεκα ἐπιδημικῆς νόσου ἐνσκηψάσης εἰς τὸ χωρίον Σανίκοσον πλησίον τῆς Ἐάνθης. Ἡ ἐπιδημία αὕτη ἐφάνη εἰς τὴν ὕγειονομικὴν ἐπιτροπὴν ὁμοιάζουσα πολὺ πρὸς τὸν λοιμὸν τῆς Ἄνατολῆς. »

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 28/9 Φεβρουαρίου. — Ἡ ὀριστικὴ ῥωσσοτουρκικὴ συνθήκη, ἡ ὑπογραφείσα χθές, ἀναγνωρίζει τὰ ἐν τῷ Βερολίῳ συνεδρίῳ ἐξετασθέντα ἄρθρα τῆς συνθήκης τοῦ ἀγίου Στεφάνου, ἅτινα δὲν ἔθιξε ποσῶς τὸ ἐν Βερολίῳ συνέδριον.

Διὰ τῆς ὀριστικῆς ταύτης συνθήκης ἡ πολεμικὴ ἀποζημίωσις τῆς Ῥωσσίας ὁρίσθη 802,000,000 φρ. ἡ δὲ τῶν Ῥώσων ὑπηκόων 500,000 φρ. καὶ ἡ τῆς διατροφῆς καὶ συντηρήσεως τῶν Τούρκων αἰχμαλώτων 26 500,000 φρ. πληρωτέων ἐντὸς ἐπτὰ ἐτῶν καὶ εἰς 21 δόσεις. Ἡ συνθήκη αὕτη ὀρίζει ἀμοιβαίαν ἀμνηστειάν, ἀνταλλαγὴν καὶ ἐπικύρωσιν αὐτῆς ἐντὸς δεκαπενθήμερου καὶ ἐκκένωσιν τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους, πλὴν τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας, ὑπὸ τῶν ῥωσσιακῶν στρατευμάτων εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης συνθήκης διδόμενης πρὸς τοῦτο κατ' ἀνώτατον ὅρον προθεσμίας 35 ἡμερῶν. Ἡ Ῥουμανία, ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον κατὰ τὴν συνθήκην ταύτην θέλουσι συνεννοηθῆ κατ' εὐθεῖαν μετὰ τῆς Πύλης διὰ τὰς ἀποζημιώσεις αὐτῶν. Οἱ Ῥῶσοι ἤρξαντο προπαρασκευαζόμενοι πρὸς ἀποχώρησιν ἐκ τῆς Ἀδριανουπόλεως, ὃ δὲ Ῥεούφ πασᾶς παρασκευάζεται ὅπως καταλάβῃ αὐτὴν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ῥώσων.

ΠΡΕΒΕΖΑ, 28/9. — Τὰ μέλη τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς συνῆλθον χθές τῇ 4 ὥρᾳ μ. μ. Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν διαπιστευτηρίων ἐπιστολῶν ὁ Μουκτάρ πασᾶς παρετήρησεν, ὅτι δὲν ἔχει διαταγὴν νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῶν βάσεων τῶν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίμου ἀναφερομένων, ἀλλ' ὅτι αἱ ἐνδιαφερόμεναι δυνάμεις ἠδύνατο ν' ἀρχίσουν τὰς διαπραγματεύσεις κυρίως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ φθάσωσιν εἰς φιλικὴν συνεννόησιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων. Οἱ Ἑλληνοεπίτροποι ὅμως ἐξ ἐναντίας ἐπέμειναν εἰς τὰ τοῦ συνεδρίου τοῦ Βερολίμου. Διὰ τοῦτο ἡ συνεδρίασις ἔληξεν ἀνευ τινός ἀποτελέσματος. Αὐριον αἱ ἐπιτροπαὶ θὰ συνέλθωσιν ἐκ νέου, ἀλλ' εἶναι βέβαιον, ὅτι τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα θέλει ἐπέλθει.

Ἄθεν μεσολάβησιν τις τῶν μεγάλων δυνάμεων θεωρεῖται ὡς ἀπαραίτητος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28/9. — Τηλεγράφημα ἐπίσημον ἐκ Πετροπόλεως ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ πανώλης ἐξηφανίσθη καθ' ὅλοκληρίαν ἐν ἀπόσῃ τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ἀστραχάν. Ἐκαθάρσθη δὲ ἡ ἀτμοσφαῖρα τῶν μεμολυσμένων μερῶν διὰ τοῦ πυρός.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 29/10. — Τύφος καὶ οὐχὶ πανώλης εἶναι ἡ ἀσθένεια ἡ ἐνσκήψασα ἐν Ἐάνθῃ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ ἀθημερόν. — Ἡ συνάθροις τῶν προκρίτων βουλγάρων ἀνεβλήθη εἰς τὴν 6/18 Μαρτίου.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ 28 9 — Ἐγένετο ἄγνωστον τῇ Πύλῃ, ὅτι ὁ κόμης Βήκονσφιλδ δὲν θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον τὸ ζήτημα τῆς ἐγγυήσεως νέου τουρκικοῦ δανείου.

Ἡ Γαλλία θέλει συμβουλεύει τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ μὴ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παραχωρήσεως τῶν Ἰωαννίνων.

Οἱ ἐν Σοφίᾳ πρόξενοι τῶν δυνάμεων ἀπῆλθον εἰς Τύνοβον. Πιστεύεται, ὅτι ἕνεκα τῆς διαστάσεως, ἣτις ὑφίσταται μετὰ τοῦ Χαϊρεδίν καὶ τοῦ Σαῖτ πασᾶ, τὸ ὀθωμανικὸν ὑπουργεῖον θέλει προτρέψει τὸν πρῶτον νὰ δώσῃ τὴν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ μεγάλου βεζύρου παραίτησιν αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ἐν τοῖς κάλλιον πληροφορημένοις κύκλοις φρονοῦσιν, ὅτι πιθανώτερα φαίνεται ἡ παραίτησις τοῦ δευτέρου.

(Ἄφιχθέντα ἐνταῦθα).

ΑΘΗΝΑΙ, 30/41 Φεβρ. — Ὁ Τοτλέβεν διέταξε τὸν στρατὸν τῆς Ἀδριανουπόλεως νὰ ἐτοιμασθῇ ὅπως ἀρχίσῃ τὴν ἐκκένωσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

Οἱ Ἄγγλοι βαδίζοντες ἐναντίον τῶν Ζουλοῦ κατατροπώθησαν, ἀπωλέσαντες μίαν σημαίαν, 100 ἀμάξας πλήρεις προμηθειῶν, 1000 βόας καὶ 2 πυροβόλα. Οἱ αὐτόχθονες ἀπειλοῦσι καταστροφὴν τοῦ ἀγγλοῦ στρατηγοῦ ζητήσαντος ἐπικουρίας ἐξ Ἀγγλίας.

ΠΡΕΒΕΖΑ, 31/12 Φεβρ. — Ἡ ἐπὶ τῆς διακανονίσεως τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων μικτὴ ἐπιτροπὴ συνῆλθε πάλιν χθές εἰς συνεδρίασιν. Οἱ Ἑλληνοεπίτροποι ἠλπίζον, ὅτι συνεννόησιν τις ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ χθές, ἐάν οἱ τουρκοὶ ἐπίτροποι παρεδέχοντο τὰς ὑπὸ τῆς Βερολίνοῦ συνθήκης τεθειμένους ἀρχάς· ἀλλ' ὁ Μουκτάρ πασᾶς ἐκήρυξε πάλιν σαφῶς, ὅτι οὐδεμίαν κέκτηται ἐξουσίαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, ὅπως διαπραγματευθῆ ἐπὶ τῶν βάσεων, τῶν τεθεισῶν ὑπὸ τοῦ συνεδρίου τοῦ Βερολίμου. Ἐνώπιον τῆς διακηρύξεως ταύτης ἡ συνεδρίασις διελύθη ἀνευ ἀποτελέσματος· διότι οἱ Ἑλληνοεπίτροποι δὲν ἠθέλησαν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ συναινέσωσιν, ὅπως μεταποτίσωσι τὸ ζήτημα καὶ διαπραγματευθῶσιν ἐπὶ βάσεως ἀλλοίας τῆς ὑπὸ τοῦ Βερολίμου συνεδρίου τεθειμένης. Πρωτόκολλον δὲ συνετάγη καὶ ὑπεγράφη παρ' ἀμφοτέρων τῶν ἐπιτροπῶν. Πιστεύεται ὅτι οἱ Ἑλληνοεπίτροποι ἀπέρχονται σήμερον ἢ αὐριον ἐπιβαίνοντες τῆς Ἀμφιτρίτης εἰς Βόνιτσαν.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 29/10. — Ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις διέταξε τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴν αὐτῆς καὶ τὸν στρατηγὸν Τοτλέβεν νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ῥωμυλίας ἀπὸ τοῦ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν προκρίτων Βουλγάρων. Διαταγαὶ ὡσαύτως ἐδόθησαν ὅπως ἐπιτευχθῆ ἡ παγίωσις τῆς τάξεώς τινος πραγμάτων, ἐπιτροπεύσας τὴν ὅσον ἔνεστι τάχιον ἐκκένωσιν τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῶν ῥωσσιακῶν στρατευμάτων.